

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11020/2024
12.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из села ..., ББ из села ..., ВВ из ... и ГГ из села ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Спасић, адвокат из ..., против тужене Општина Лебане, коју заступа Општинско правобранилаштво у Лебану, ради закључења уговора и дуга, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4332/2023 од 24.01.2024. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4332/2023 од 24.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4332/2023 од 24.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебане П 259/23 од 05.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужена да са тужиоцима приступи закључењу писаних уговора о исплати бесповратних новчаних средстава као и да тужиоцу АА на основу Одлуке 01 бр. 400-2389/1 од 31.12.2019. године исплати 400.000,00 динара са законском затезном каматом од 15.01.2020. године до исплате на означен жиро рачун; тужиоцу ББ на основу Одлуке 01 бр. 400-2388/1 од 31.12.2019. године износ од 400.000,00 динара са законском затезном каматом од 15.01.2020. године до исплате на означени жиро рачун; тужиоцу ВВ на основу Одлуке 01 бр. 400-2394/1 од 31.12.2019. године износ од 400.000,00 динара са законском затезном каматом од 15.01.2020. године до исплате на означени жиро рачун и ГГ на основу Одлуке 01 бр. 400-2394/1/1 од 31.12.2019. године исплати 400.000,00 динара са законском затезном каматом од 15.01.2020. године до исплате на означени жиро рачун. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој на име трошкова парничног поступка солидарно исплате 159.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4332/23 од 24.01.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Лебане П 259/23 од 05.09.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, у смислу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.10/23) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је закључење уговора о исплати бесповратних новчаних средстава и исплата дуга на основу одлука тужене. Имајући у виду садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање није разлог због којег посебна ревизија може да се изјави.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга поднета је 01.07.2020. године, а вредност предмета спора за сваког тужиоца понаособ не прелази износ прописан одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на исплату новчаног потраживања, у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужилаца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић